

ODVJETNIK
ANTE ŠEPAROVIĆ

Ilica 400, Zagreb

e-mail: ante.separovic@odseparovic.com

mob: 091 400 4321 tel: 01 4813 793

Zagreb, 24. studenog 2025.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

HITNO!!!

Na poslovni broj: **St-2788/2024**

Dužnik: **IMING d.o.o.**, OIB: 85087069236, Tkalčićeva ulica 81, 10 000 Zagreb, zastupan po direktoru Rustemu Zogaju, svi zastupani po Anti Šeparoviću, odvjetniku iz Zagreba

PODNEŠAK DUŽNIKA

- radi primjene čl. 124 SZ-a i odgode ročišta

I. Dužnik ističe kako predlaže u ovom stečajnom predmetu predložiti primjenu čl. 124 Stečajnog zakona te se uz podnesak dostavlja izjava pravnog subjekta koji će pristupiti dugu uz dužnika, a s ciljem osiguranja namirenja vjerovnika u ovom stečajnom postupku.

Naime, dužnik je sa pravnim subjektom **ADRIA HOLIDAY RESORT d.o.o.**, Šibenik (Grad Šibenik) Zablaće, Obala palih boraca 2, OIB: 83914254717 postigao dogovor kojim pravni subjekt sukladno čl. 124 Stečajnog zakona planira pristupiti dugu stečajnog dužnika.

ADRIA HOLIDAY RESORT d.o.o. je likvidno društvo koje ima vrijednu imovinu te može osigurati namirenje duga dužnika te isti dostavlja izjavu po osobi ovlaštenoj za zastupanje kojim iskazuje svoju namjeru za primjenu čl. 124 Stečajnog zakona.

U skladu s navedenim, predlaže se primjeniti čl. 124 Stečajnog zakona te odgoditi ročište zakazano za dan 26.11.2025. godine u 11:00h u ovom predmetu sve kako bi se mogao primjeniti čl. 124 Stečajnog zakona i omogućiti pravnom subjektu ADRIA HOLIDAY RESORT d.o.o. pristupanje dugu u ovom postupku te dostaviti poziv istome za novo ročište.

II. Opreza radi, nadalje, dužnik iznosi kako u ovom postupku **nisu ispunjeni zakonski uvjeti za vođenje stečajnog postupka, nisu ispunjeni zakonski uvjeti u vidu postojanja stečajnih razloga, nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti.**

Dužnik ističe kako u ovom postupku neovlašteni podnositelj trgovačko društvo NLB InterFinanz AG u liquidation, Švicarska, Zürich, Beethovenstrasse 48, OIB: 43668676136 (dalje u tekstu: NLB) sudjeluje u postupku kao podnositelj prijedloga za otvaranje stečajnog

postupka iako isti nije vjerovnik te isti nema tražbinu prema dužniku jer je ista predmet parničnog postupka koji se vodi pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P-1882/2017.

Naime, dužnik prvenstveno iznosi kako je tražbina NLB-a sporna, ista je predmet tekućeg sudskog parničnog postupka koji se vodi pred naslovnim sudom (Trgovačkim sudom u Zagrebu) pod poslovnim brojem P-1882/2017 te je ista u pravnom smislu sporna u pogledu osnove, nastanka i visine same tražbine.

Dodatno, NLB u svojem prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nije ispunio sve zakonske pretpostavke koji isti mora ispuniti kao vjerovnik, stoga je isti procesno nedopustiv te se isti treba odbaciti.

U skladu s iznesenim je i postojeća sudska praksa, a u odnosu na postojanje stečajnih razloga, sve kako je to i potvrdio Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojoj odluci od 9. listopada 2024. godine pod poslovnim brojem Pž-3925/2024-2, jasno i nedvojbeno se iznosi kako je u ovom stečajnom predmetu potrebno utvrditi postojanje oba (!!KUMULATIVNO) stečajna razloga te se u obrazloženju odluke višeg suda navodi u tč. 11 obrazloženja:

*“...prvostupanjski je sud, kada je (nepravilno) ocijenio da je tuženik postao u međuvremenu postao sposoban za plaćanje, **bio dužan utvrđivati i postojanje drugog stečajnog razloga, prezaduženosti iz odredbe čl. 7. st. 1. SZ-a, a što on nije učinio.**”*

Već je iz navedene kratke, ali jasne konstatacije i utvrđenja višeg suda, moguće zaključiti kako je u ovom predmetu nužno utvrditi postojanje oba stečajna razloga, a na što prvostupanjski sud niti jedan od vjerovnika, kako stvarnih vjerovnika tako i spornih vjerovnika, nije niti u jednoj fazi postupka ukazivao kao potrebnim.

Već na prvi pogled, a bez ikakve detaljnije analize stanja predmeta, imovine ili financijsko-pravne prirode stečajnih razloga u ovom predmetu, moguće je utvrditi kako u ovom stečajnom predmetu ne postoji stečajni razlog prezaduženosti jer imovina dužnika - nekretnina u vlasništvu dužnika, u višestrukom iznosu svojom tržišnom vrijednosti premašuje iznos svih obveza koji možebitno postoje kod dužnika.

Kad prezaduženost ne bi bio kumulativni stečajni razlog, onda bi svaki stečajni postupak završavao viškom u završnoj diobi te višak pri završnoj diobi onda ne bi bio izuzetak jer se ne bi razmatrala vrijednost imovine dužnika u odnosu na obveze u trenutku odluke o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka.

Stoga se može opravdano postavljati pitanje zašto i tko želi pokušati pokrenuti stečajni postupak nad pravnim subjektom koji nije prezadužen jer vrijednost imovine istoga višestruko premašuje iznos potencijalnih tražbina stečajnih vjerovnika u postupku.

Štoviše, sam dužnik vodi i parnični postupak pred naslovnim sudom protiv NLB-a (parnični postupak pod poslovnim brojem P-1882/2017, koji se vodi pri ovome sudu) u odnosu na razlučnog vjerovnika NLB jer isti nema status stečajnog vjerovnika, isti nema tražbinu odnosno ista je sporna u visini i osnovi, nije sudjelovao niti na jedan način u ranijem predstečajnom postupku i sklopljenoj predstečajnoj nagodbi te isti nije dokazao pretpostavke koje razlučni dužnik mora dokazati u situaciji kad je razlučni vjerovnik podnositelj prijedloga za otvaranje stečajnog postupka te je isti u postupku likvidacije zbog očito pogrešnih, možebitno i nezakonitih poslovnih odluka.

Konačno, u poslovnim knjigama dužnika kao i u financijskim izvješćima te odgovarajućim dijelovima istog poput bilance i dr. je tražbina NLB-a označena kao sporna te je i na taj način putem javne isprave koja je javno dostupna moguće utvrditi spornost tražbine NLB-a.

Stoga, navod jednog pravnog subjekta koji nema status stečajnog vjerovnika, a sporan je status i razlučnog vjerovnika, te čija tražbina je sporna, prihvaćati kao osnovu za utvrđenje činjeničnog stanja, nije prihvatljivo, zakonito niti dopušteno.

Nadalje, pravni subjekt NLB, nije ovlašten podnositelj prijedloga za otvaranje stečajnog postupka u ovom postupku te se **prijedlog istoga treba odbaciti.**

Naime, prijedlog za otvaranje stečajnog postupka koji podnosi razlučni vjerovnik mora sadržavati sve pretpostavke koje se u čl. 109 Stečajnog zakona propisuju, a nije potrebno da isti dokazuje postojanje onih pretpostavki koje predlaže neki drugi stečajni vjerovnik, a sam stečajni sud utvrđuje postojanje istih.

Dakle, čl. 109 st. 3 Stečajnog zakona regulira:

*“(3) Razlučni vjerovnik kojemu je **dužnik osobno odgovoran ovlašten je podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim da tražbinu neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo.**”*

Pravni subjekt NLB u ovom postupku nije dokazao niti jednu od navedenih pretpostavi, njegov prijedlog za otvaranje stečajnog postupka je podnesen kao prijedlog stečajnog vjerovnika te ne ispunjava niti jednu od gore navedenih zakonskih pretpostavki.

U prvom redu, NLB nije vjerovnik koji je sudjelovao u predstečajnom postupku provedenom nad dužnikom te u kojem postupku je dana 2. ožujka 2021. godine od strane Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem St-1884/20-11 doneseno rješenje o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe te stoga isti nema status osobnog dužnika.

Dakle, već izostaje element koji se spominje u petoj riječi glavne zakonske definicije ovlaštenog podnositelja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Dodatno, NLB niti na koji način u ovom postupku nije dokazao, pa ni učinio vjerojatnim, postojanje svoje tražbine.

Naime, **dužnik protiv pravnog subjekta NLB vodi parnični postupak te je tražbina pravnog subjekta NLB-a pravno sporna u pogledu osnove i visine.** Isto tako, čak i da tražbina vjerovnika NLB-a postoji, isti nije dokazao razloge koje Stečajni zakon predviđa za podnositelja prijedloga za otvaranje stečajnog postupku u odnosu na razlučnog vjerovnika.

Dakle, tražbina vjerovnika NLB je ne samo predmet parničnog postupka koji se vodi između stranaka ispred naslovnog Suda već i kad ista ne bi bila sporna osigurana je zalogom na nekretnini čija vrijednost višestruko premašuje vrijednost same sporne tražbine.

Upravo iz navedenih razloga i postoji zakonska odredba iz čl. 109 st. 3 SZ-a jer nije svrsishodno niti procesno ekonomično voditi stečajni postupak za samo jednog razlučnog vjerovnika, i to štoviše u ovom predmetu u odnosu na razlučnog vjerovnika čija tražbina je sporna u pogledu osnovanosti, postojanju i visini kao i u smislu postojanja založnog

(razlučnog) prava koje je akcesorno pravo nesporne tražbine, a što je sve predmet tekućeg parničnog postupka.

Nadalje, NLB nije ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka na način kako ga je u ovom postupku podnio NLB te je takvim prijedlogom - podneskom NLB propustio dokazati i navesti sve zakonske pretpostavke iz čl. 109 st. 3 Stečajnog zakona već se vodio jedino i isključivo načelom da je isti vjerovnik iako to nije točno, stoga je takav prijedlog NLB-a trebalo odbaciti u ovom postupku, a sve sukladno čl. 10 Stečajnog zakona, u svezi s čl. 109 st. 1 i st. 4 Zakona o parničnom postupku.

Dakle, konačno, u ovom postupku, a u odnosu na pravni subjekt NLB, **postoji osnovano osporavanje tražbine i statusa razlučnog vjerovnika jer je tražbina pravnog subjekta NLB-a predmet tekućeg parničnog postupka koji se vodi pred naslovnim Sudom dok svojstvo istoga kao stečajnog vjerovnika u ovom postupku ne postoji**, štoviše u odnosu na istog ne postoji niti svojstvo vjerovnika, iz svih gore navedenih razloga.

Zaključno, trenutnim prijedlogom i postupanjem se ne oštećuje niti jedan stečajni vjerovnik jer dobivaju sredstva osiguranja za namirenje svoje tražbine te se ne oštećuje niti razlučni vjerovnik koji i dalje ima svoje pravo.

III. U skladu s navedenim, predlaže se primjeniti čl. 124 Stečajnog zakona te odgoditi ročište zakazano za dan 26.11.2025. godine u 11:00h u ovom predmetu sve kako bi se mogao primjeniti čl. 124 Stečajnog zakona i omogućiti pravnom subjektu ADRIA HOLIDAY RESORT d.o.o. pristupanje dugu u ovom postupku.

Dužnik
po punomoćniku: